

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2740/05
18.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilaca, AA, BB i VV, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih GG, DD. ĐĐ i EE, čiji je zakonski zastupnik ĐĐ, a ponomoćnik svih tuženih BV advokat, radi poništaja ugovora o poklonu, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1161/05 od 29.8.2005. godine, u sednici održanoj na dan 18.5.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.1161/05 od 29.8.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž.br.1161/05 od 29.8.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Užicu P.br.301/05 od 8.6.2005. godine kojom je odbijen tužbeni zahtev kojim su tužiocu tražili da ugovor o poklonu zaključen pred Opštinskim sudom u Užicu Ov.br.2215/04 od 1.6.2004. godine između tuženih GG kao poklonodavca i ĐĐ, EE i maloletne VV, kao poklonoprimaca ne proizvodi pravno dejstvo u delu u kome je tuženi GG raspolagao svojom imovinom na štetu potraživanja tužilaca utvrđenih presudama prvostepenog suda P.br.356/03 od 23.12.2003. godine, P.br. 453/03 od 19.8.2003. godine i potraživanja za koje tužioci vode spor protiv tuženog GG u predmetu P.br.580/04 i da se obavežu tuženi da to priznaju i dozvole da tužioci iz imovine koja je predmet ugovora naplata svoja potraživanja do potpunog namirenja i obavezani tužioci da tuženima naknade troškove parničnog postupka.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno su izjavili reviziju tužioci pobijajući je iz svih zakonskih razloga.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu čl. 386. ZPP, ("Službeni list SFRJ", br.4/77..."Službeni list SRJ", br.15/98 i 3/02) koji se na konkretan slučaj primenjuje na osnovu ovlašćenja iz čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004) Vrhovni sud je našao da revizija tužilaca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a tužioci u reviziji određeno ne ukazuju na postojanje neke druge bitne povrede odredaba parničnog postupka koja može biti revizijski razlog iz čl. 385. st. 1. tač. 1. i 2. ZPP.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi GG kao poklonodavac zaključio je ugovor o poklonu overen pod Ov.br.2215/04 od 1.6.2004. godine pred Opštinskim sudom u Užicu sa tuženima ĐĐ, DD i maloletnom EE kao poklonoprimcima kojim je raspolagao svojim suvlasničkim udelom u porodičnoj stambenoj zgradi koja se nalazi u ŽŽ i sastoji od prizemlja i suterena i pokretnim stvarima koje se nalaze u ovoj porodičnoj stambenoj zgradi. Tuženi GG je svoju pokretnu imovinu poklonio svojoj supruzi tuženoj ĐĐ, a svoj suvlasnički deo u porodičnoj stambenoj zgradi preneo u svojinu svojoj deci tuženima DD i maloletnoj EE. Pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Užicu P.br.356/03 od 23.12.2003. godine obavezan tuženi GG da tužiocima BB i VV na ime sticanja bez osnova isplati 166.855,00 dinara sa kamatom počev od 23.12.2003. godine do isplate i troškove postupka od 54.396,00 dinara. Pravosnažnom presudom istog suda P.br.453/06 od 19.8.2003. godine usvojen je tužbeni zahtev tužilaca BB i VV protiv tuženog GG i obavezan tuženi da tužiocima preda u sudržavinu 1/6 porodične stambene zgrade ŽŽ (kojom je raspolagao spornim ugovorom o poklonu). U predmetu Opštinskog suda u Užicu P.br.580/04 teče parnica po tužbi tužilje ZZ protiv tuženog GG radi sticanja bez osnova, postupak nije okončan i nije doneta presuda, odnosno nije utvrđeno potraživanje tužilje ZZ. U postupku je dalje utvrđeno da je tuženi svoju obavezu utvrđenu presudom Opštinskog suda u Užicu P.br.356/03 prema tužiocima izmiro tako što je uplatio ukupan iznos od 327.341,00 dinara na račun njihovog punomoćnika, a tužioci u postupku izvršenja nisu tražili prinudno izvršenje ove presude. U predmetu Opštinskog suda u Užicu I.br.139/04 vodi se postupak radi deobe javnom prodajom zajedničke nepokretnosti porodične stambene zgrade ŽŽ, a u izvršnom postupku u predmetu I.br.3226/03 rešenjem od 17.11.2004. godine određeno je izvršenje radi naplate troškova parničnog i izvršnog postupka zabranom novčanih sredstava dužnika (tuženog GG) do visine ½ zarade koju ostvaruje od "Dunav osiguranje" Glavna filijala ___ i dostavljanjem na adresu poverilaca do potpunog namirenja novčanog potraživanja.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtev

na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je tužbeni zahtev tužilaca odbijen. Za odluke su dati jasni i pravilni razlozi koje u svemu kao osnovane prihvata i Vrhovni sud.

I po oceni Vrhovnog suda, pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev tužilaca jer nisu ispunjeni uslovi za pobijanje iz čl. 280. i 283. Zakona o obligacionim odnosima. Opšte pretpostavke za pobijanje po odredbi čl. 280. su: insolventnost dužnika, dužnikova pravna radnja, oštećenje poverilaca tom pravnom radnjom i da se pobijanjem te pravne radnje omogućava poveriočevo namirenje. Da bi pobijanje bilo uspešno moraju se u svakom konkretnom slučaju steći sve opšte pretpostavke uz jednu od posebnih pretpostavki a uz to da i učesnici u sporu budu aktivno i pasivno legitimisani na pobijanju (da je tražbina tužioca dospela, odnosno izvršna i da tuženi ima svojstva koja traže stav 2. i 3. člana 283.). Ovlašćenje na pobijanje nastaje u onom trenutku kada se kumulativno ostvare sve opšte pretpostavke pobijanja i alternativno jedna od posebnih a tužilac i tuženi su legitimisani kao stranke u spornu. U konkretnom slučaju, kako to pravilno zaključuju nižestepeni sudovi, nisu ispunjene ni opšte pretpostavke jer dužnik (tuženi GG) zaključenim ugovorom o poklonu nije osujetio potraživanje tužilaca BB i VV utvrđeno pravosnažnim presudama jer je po jednoj presudi svoju obavezu dobrovoljno izvršio, a po drugoj pravosnažnoj presude troškove parničnog i izvršnog postupka tužiocima plaća na osnovu rešenja o izvršenju obustavom od svoje plate. Tužilja ZZ nema svojstvo poverioca pa samim tim ni aktivnu legitimaciju za pobijanje jer nije pravosnažno okončana parnica po njenoj tužbi protiv tuženog GG radi neosnovanog obogaćenja. Tuženi GG nije pasivno legitimisan jer to proizilazi iz odredba čl. 283. st. 2. i 3. Zakona o obligacionim odnosima prema kojoj su pasivno legitimisana lica: 1) lice sa kojim je ili u čiju korist je preduzeta pravna radnja koja se pobija, 2) univerzalni sukcesor tog lica i 3) singularni sukcesori tih lica. Sam dužnik je van kruga protivnika pobijanja pošto se pravna radnja pobijanjem ništi jedino u odnosu poverioca i protivnika pobijanja, dok pravna veza zasnovana pobijanim delom između dužnika i protivnika pobijanja ostaje netaknuta. Zbog toga je i po oceni Vrhovnog suda, pravilno odbijen tužbeni zahtev.

Kako se revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu reviziju tužilaca i odlučio kao u izreci primenom čl. 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd